

Tatár Sándor

(Azért van, amit még lehet!)

Jobb már leszámolnod a vággyal –
tábort bontott a nyár, s tova...
Zörgő becők
s csak szórványos madárdal;
az is hamar elnémul,
sehol a fürge őzek lábnyoma.
Korhadt szag, pókok másszák az avart.
Elült a szél, a komor csendhez
egykönnyen asszociálsz ravatalt.
Gombák romokban, száraz csenkesz.
Az ágakról levélflitter pörög le.
A tisztáson még délelőtt is zúzmara.
A levegő *emléke*: lepke röpte.
Az ég szürke, az erdő barna
(Hát barjon! Megtiltotta valaki?!)

43

Életlötty?

*istenem, kértem, nem lesz ez így jó;
a versíráshoz már(-már) így is
vén vagyok. ha most még a boldogság
gáncsát
is veted szegény Pegazusnak,
a költőáll(at) menthetetlen' felkop...bukik.
más adagolást kérek, vagy (sőt) tarts
egy darabig most boldogságböjtön...
– miféle kávé az, húzta el száját az Úr,
amelyet egyetlen szacharintabletta túl tud édesíteni?!*